

Tõstamaa Gümnaasium

Nr. 10 (128) / Oktoober 2006

Tõstamaa valla ajaleht

Saagikoristus jõuab lõpule

Soojal ja kaunil septembrikuu lõpupäeval tuulutasid Tuuled vallas ringi ja uudistasid kuidas elavad põllumehed.

TÄNA LEHES:

Juhtkiri lk 2
Tõstamaast ka
muud moodi lk 2
Põllumeestel
külas lk 3-6
Detailplaneeringu
algatamised lk 7
Teatrielamus
"teiselt poolt" lk 8
Lapsed tegid
saia ja käisid
Kavarus lk 9
Eakate pealinna-
reisi muljed lk 10
Betti Alverile
mõeldes lk 11

Õpetajatepäeval kehasus kogu Tõstamaa kooli pedagoogipere lustiliseks pioneeri- malevaks

□ Tänu õpetaja Lühiste alalhoidlikusele leidis koolimaja salasoppides hulgaliselt endisaegset atripuutikat.

Kohal oli naeruterapeut Helle Kasearu, kes tõsistest inimestest püüdis suuremates kogustes naeru välja meelitada.

JUHTKIRI

□ Eestile on kombeks üks president korraga.

Kahju, et valimisralli kohati päris inetuks pööras. Mõlemat kandidaati tümitati üsna halastamatult. Imelik, keegi ei andnud endale aru, et ühest neist saab president.

Hetk ja väljakuulutatud presidendist tuleks rääkida lugupidavalt.

Samad tümitajad, aga kohe teised laulud, ei mingit südametunnistuse piina.

Sellepärast ongi poliitika vastik, et kõigi poliitikutel hinged on ostetavad ja müüdavad, piisab tuule suuna muutusest.

Meile, kodanikele, on erakordselt kurb ja häbi sellist poliitilist teatrit vaadata, liiatigi istub seesama poliitik kodaniku kukil.

Ometi unustab poliitik peaaegu kohe, et kodanik on ju teda usaldanud ja palganud, et teatud põhimõteteid ellu viia.

Tahaks President Ilvesele jõudu ja sirgjoonelisust soovida poliitikutel ja ametnike nahutamisel.

Kahjuks toob viimasel ajal iga päev avalikkuse ette mõne ametniku ebaausa ja kasuahne teingu.

Poliitikud aga jagavad naeruväärse agarusega tulevase peaministri portfelli ja küllap lähevad selle magusa suutaie pärast õige varsti omavahel tülli.

Üks on kindel - hoolimata riigikorrast ja valimisheitlustest, läheb maa-rahvas kevadel põllule külvama ja veab sügisel salve kuldseid viljakoormaid, pange tähele - puhta südametunnistusega.

Ülle Tamm

Tõstamaast ka muud moodi

Vahel ma jätan endast vale mulje. Vahel ma ei suuda end korralikult väljendada ning siis saavad inimesed minust valesti aru. Vahel ma mõtlen ja ütlen seda, mida ma mõtlen ja inimesed saavad ikka minust valesti aru.

Tegelikult on nii, et vahel on kasulik välja öelda asjad nii nagu nad on ja õhk korras klaariks lüüa.

Mina kavatsen seda teha nüüd Tõstamaa koha pealt. Ma olen Tõstamaa ja üldse maaelu fänn. Ma ei kavatse nii pea linna elama kolida. Kui üldse.

Oma senistes kirjutistes olen selgelt väljendanud, et naudin Tõstamaal elamist. Aga teate, siin on ka asju, mida ma kohe silmaotsaski ei salli. Ning ma kavatsen need aspektid nüüd välja öelda.

Esimene, mida ma tõesti ei salli on mõttetu, ajudeta mootorsõidukitega paartamine küla väikeste teede peal, kus liiguvad lapsed, loomad ja muud tegelased.

Kindlasti ei arva ma, et kõik Tõstamaa väiksemad külateed on minu pärisvalduseks ning nendel ei tohiks autodega sõita, aga kuidagi nõme on, kui lihtsalt kupatakse ringi ilma igasuguse sihi ja mõtteta.

Ainult sitta ja soppa lendab, raisatakse enda autot ja teiste närve, kellele see võib teatud tülinat tekitada - kasvõi unerahu rikkuda (olles ise tõeline unekott, ei meeldi mulle kohe absoluutselt, kui seda rikkuma kiputakse).

Seega vihkan ma niisama jõuramist autodega, kui sel puudub muu mõte kui lihtsalt näidata kui vägev tegelane ollakse.

Selle asemel võiks ju so-
parallile minna ja pakkuda
õiges kohas ka vääriline va-
temäng.

Teine tõeline valearvamus on see, kui mõeldakse, et inimese töö, mida ta teeb, on tema kirg ja armastus ka töövälisel ajal.

Olgem ausad - kui ma olen näiteks päev läbi inimestega suhelnud, probleeme lahendanud ja niisama asjaajamisega tegelenud, siis õhtuks muutun ma juba piisavalt inimvihkajaks, kelle ainsaks sooviks on sulguda oma privaatterritooriumile kodus ja olla tõesti ÜKSI.

Tegelikult on nii, et vahel on kasulik asjad välja öelda nii nagu nad on ja õhk korras klaariks lüüa.

Nojah... võibolla ma olen imelik, aga ma olen täiesti kindel, et ega poemüüja ei viitsiks pärast tööd enam kodus tavaari rahvale müüa ning jagada infot selle kohta, kas Saaremaa vorsti ikka homme tuuakse poodi või mitte.

Kolmas asi, mis mind närvi ajab, on jõhkrus. Ma tunnistatan, et ei ole ise otseselt sellega kokku puutunud, kuid samas olen kuulnud selliseid jutte, mis ajavad ihukarvad püsti.

Kuidas lastakse ilma igasuguse asjaliku põhjusega teiste lemmikloomi maha, käiakse metsas salaküttimist tegemas ning kinnipüütud metsaelajaid piinamas.

Sellest on isegi vastik rää-

kida, seda enam ei mõista ma neid jõhkrutsejaid, kes selliseid „vägitükke” toime panevad. Okei, võibolla on need jutud ülepaisutatud, kuid oma tõetera seal nähtavasti sees on. Ja see tera seal sees on jöle.

Neljas, minu jaoks oluline ja üks vihatuimaid aspekte maaelu juures on see, kui mingisugused kohalikud päevavargad käivad suviti ja sügiseti teiste põllumaadelt kraami varastamas. (Tegelikult, varastamine igasugusel kujul on nõme.)

Siis tahaks tõepoolest mälaka võtta ja neid nii kaua taguda, kui neil ometi aru pähe tuleb, et see natuke aega, mis kulub kapsa-peedi istutamiseks/külvamiseks ja suviseks rohimiseks, ei ole väärt sellist käitumist nagu teiste tagant näppamine.

Mulle ei meeldi kui metssead mu põllul kärsaga tuh-
nimas käivad, kuid veel rohkem vihkan ma seda kui käivad kahejalgsed „sead” minu hooldatud põllumaal. See on kuidagi alatu.

Puhhh, olen nüüd välja toonud neli kõige enam vi-
hastamapanevat asjaolu Tõstamaa elust.

Tõenäoliselt on igaüks ise teinud oma edetabeli asjadest, mida ta kõige vähem kohalikus elus sallib.

See pingerida võib minu omast suuresti erineda ja ka vaidlusi tekitada, aga mis sellest.

Oluline on omavahel probleemidest kohalikus elus rääkida ja ühiselt otsustada, mis neist tõesti sekkumist vajavad ning millel lasta oma-soodu edasi minna.

Kaunist sügist ja kriitika-
meele arengut soovides,

Liina Käär

TOIMETUS

Toimetaja Ülle Tamm Tel. 505 5340 Küljendaja Merike Tamm,
Internet: www.parnumaa.ee/tostamaa/tt
Saatke meile oma jutte ja fotosid aadressil leht@tostamaa.ee

Levi: Tõstamaa PMÜ kauplus, Seliste Jaani pood, Pootsi pood,
Tõhela pood ja raamatukogu, Tõstamaa bensiniijaam.
Trükikoda Hansaprint
Tiraaž: 600tk

Tuuled käisid põllumeeste sügisaskeldusi vaatamas

Rannad treivad Kavarus kurke

Kurgikasvatusega on Randade pere tege- lenud pea kolmküm- mend aastat, viimased küm- me aastat, aga päris tõsiselt ja väga mehaniseeritult.

Kõige raskem on kurgi- korjajate leidmine ja sestap on Elsa organiseerinud tutta- vate ja sugulaste lastele töö ja puhkelaagri ja nii toob see tööjõuleevendust kurgikorja- mise kõrgajal. Korviga ei korja tänapäeval enam kee- gi kurke, ikka masina pealt.

Tänavune suvi oli soe, aga väga kuiv ja nagu Uudo ütleb, et kui liivasel maal kas- vavale kurgile vett ei anna on kõik läbi.

Päevad läbi kasteti, kileta- tud peenarde all on torud ja igale taimale tilgub vesi ning väetis. Vesi peab olema filt- reeritud ja väga puhas, et tilkkastmine laitmatult töö- taks.

See on tänapäeva moodne kurgikasvatuse, nii kasvatata- se kurke ka Soomes. Üle lahe sõbrad on masinate ja nõu- ga Randu aidanud ning terve hulga vajalikke masinaid on Uudo ise leiutanud.

Iga asja jaoks on oma ma- sin, et käsitööd ei oleks, rõ- hutab Uudo ja lisab et laisk inimene teeb omale tehnika, aga virk töötab hommikust õhtuni.

Varsti võib juba läbi mo- biili kurgikasvatust juhtida, unistavad Rannad hommiku- lauas kohvi rüübates.

Ega Kavaru just viljakas-

Viimane kurk leiab tee Randade koju ja siis jäävad põllud koos pererahvaga talvepuhkusele.

vatus piirkond ole ja seepä- rast on Uudo meelest kurgi- kasvatuse kõige tulusam ette- võtmine, maad nõuab vähe ja enamus töödest saab masi- nate abil ära teha.

Kasvatatakse Asteci ni-

melist sort, mis perenaise sõnul on maitsev ja tugev kurk ning üks taim annab vähemalt kolm kuni neli ki- lo kurke.

Kurgitaim on ahne ja võ- tab paari aastaga maalt ko-

gu jõu siis tuleb lasta põllul ristiku all neli aastat puhata, seletab peremees.

Haigustest on kõige ohtli- kum ebajahukaste, mis tekib just suurte temperatuuride kõikumistega, aga siin aitab siiski natuke pritsimine. Kõi- ge vastu inimene ei saa, eks need ole vaenuvæed metsast, metssigade ja kitsede purus- tused põldudel.

Saak, mille üle tänavu po- le põhjust kurta, läheb otse- teed koduõuest Salvestisse ja see on eriti mugav. Tänu sellele saavad ümberkaused hobikasvatavad ka oma kurgid ära müüa ja natuke liht- samalt kaubast lahti.

Kui küsida, kumb majapi- damises vägesid juhatab siis ütleb Uudo, et kumbki on omal alal kunn. Elsa orga- niseerib töötajaid, teeb süüa ja peab korras paberimajan- dust ja Uudo sõnul treib tema kurke, muidu toimub tootmine suures üksmeeles ja koostöös.

Kuus kuud on ikka kõ- va tööd ja teine kuus kuud pensionäri põlve räägib pe- rerahvas. Talvisel ajal saab mahti ennast sanatooriumis turgutada ja ka veidi ringi rännata.

Ainus, mis pererahva mee- le kurvaks teeb, on tõsiasi, et ükski kolmest pojast ei taha maale vanemate tööd jätka- ma tulla, aga seni, kui töö jätkaja leitakse, tuleb Elsal ja Uudol enestel kurgivälja- del võidelda.

Farmi vajatakse t

lõunaks otsustas üks traktor veidi leegitseda. Kõik tahab jälle korraldamist ja Peetri murelikku nägu on päris valus vaadata.

Siiski elab farm oma elu ja laudas on loomadel ninae-sine kenasti ees, ka võivad loomad lauda teises järgus boksisisest vabalt ringi liikuda ega ole aheldatud seisus.

Sellel suvel ei saanud lehmad suvel karjamaale ehk järgmisel aastal osaliselt saavad.

Söödavarumine käib ikka veel, sest suvepõud pani äda la kasvu kinni.

Silo valmistatakse kõrsheinast ja vähesel määral ka ristikut.

Töö hõlbustamiseks on muretsetud 38 kuupmeetrit mahutav kogurhaagis Krone niiduk ja vaalutaja. Praegu-seks on silo tehtud nii auku

Heameelega näitab farmi-juhataja uut suurt sõnnikuhooldlat, mis küla keskel asuva farmi sõnnikuprobleemi aitab lahendada.

Kui Tõstamaa Tuuled Tõhelasse jõudsid oli pauk juba käinud.

Kaks traktorit olid pime-das kurvis nokad kokku pist-nud ja väiksemast ei jäänud just palju järgi, küll aga mee-nutab teeäärne segikeeratud võsa sündmust veel kaua.

Sellele päeva tunnistab OÜ Tõhela farmide juhataja Peeter Lapp üheks muste-maks viimasel ajal.

Silotegu jäi katki, remon-dimeeste auto läks rikki ja

Kuidas sa jätad külvamata?

Talupidaja Madis Martsoni pere on vilja kasvatanud neli põlve.

Sellel aastal kasutas Madis minimeeritud mullaharimise süsteemi ja see tähendab, et põlde ainult randaalitakse.

Selline meetod võimaldab kulude kokkuhoidu ja hooli-mata põuasest aastast on pe-remees saagiga rahul. Ühe aasta põhjal on raske öelda, kas sedasi võiks vilja kasva-tada mitmeid aastaid järjest, aga eks aeg näitab

Madise meelest ei olnud tänavuseks vaenlaseks mit-te kuiv vaid metsloomade kahjustused, temal pistsid sead pintslisse 16 hektarit vilja. Tore oleks kui eramaa-del peetava jahi vastutasuks oleks siiski põllud kaitsstud. Talumees on oma töö teinud ja seda kahju ei hüvita talle keegi. Kokku oli 110 hektarit vilja all.

Pisukese irooniaga ütleb Madis, et ega talivilja koris-

tusega ju tänavu muret ole, oras läks külma talve nahka. Nii see talumehe elu on, et ilm ja metsaelajad hävitavad ligi poole saagist.

Ometi võttis Martson läi-nud aastal nõuks uus vilja-kuivati ehitada. Ehitati isa ja venna abiga ikka omava-hendite arvelt.

Talu ei saa kunagi valmis ja kogu aeg selgub, et on jäl-le mingit uut masinat vaja, ohkab Madis. Praegu unistab peremees uuest kombainist, et tööd hõlbustada.

Kuigi Madisel on oma ma-sinapargiga võimalik ka teis-te töödega leiba teenida, oh-kab ta jälle murelikult ja üt-leb, et kuidas sa jätad vilja külvamata.

Nõnda oled jälle kevadel ennast ringi – külva, lõika, künnu mänginud.

Isal on hea meel, et poe-gadest on juba suur abi, aga kas ka neist talunikud saa-vad, on nende endi valik.

Põhimõtt

Mahekasvataja Tõnu Salu ütleb, et miks me peame mürki sisse sööma ja li-sab, et see on tema enda ja ka firma Agriculture AS, kelle heaks ta töötab, põhimõte.

Kokku on Euroopa akt-sionäridega firmal maad kasutada 400 hektarit ja sellest 130 hektarit pä-ris omand, töötajaid on kaks.

Maha on pandud 170 hektarit kaera nisu ja otra, mis kõlbab läheb toiduvil-jaks, söödavili viiakse näi-teks metsloomadele. Üle-jäänud maad on kas rohu-maad või puhkavad.

Tänavuse saagiga Tõnu rahul ei ole ja lisab napolisõ-naliselt, et alati saab pare-mini. Muretsetud on kaks uut traktorit, üks neist lii-singuga.

Mahekasvatamine ta-

Uue kuivati juures on veel vaja üht-teist kohendada.

Töökäsi

kui rulli, lisaks varuti heina ja põhku.

Omanike plaanide kohaselt peaks laudas olema 500 lehma, aga kahjuks ei ole kusaagilt lüpsjaid võtta, on Peeter murelik.

Ta ei teagi, kuidas inimesi lauta meelitada, sest palganumber pole just kurta. Farmis töötab praegu 25 inimest. Parasjagu otsitakse võimalike kaugeltulijate jaoks kortereid.

Farmijuhti paneb imestama, et kohalikud palju väiksema raha eest, eelistavad ikkagi linnas tööl käia. Raskeks teeb lüpsja ameti poolitatud päev, sest töö kestab hommikul neljast üheksani ja nõnda samuti ka õhtul, lüpsimine toimub lüpsiplat-sidel.

Head tööinimest on raske leida, võtab Peete teema kokku.

Paul on uhke oma tänavuse sibulasaagi üle.

Töö eest putku ei pista

Koerahaukumine tahab klämmatada Kärneri Pauli igihalja mõtte, et tööd palju ja raha vähe.

Tänavu sai ta põua pärast poole vähem vilja, kartulit aitasid metssead üles võtta, loetleb talunik muresid.

Sarvekandjaid on talus 18 hinge ja nendele varub ta ise sööda. Silo teeb teenuse. Mõni siga on ka laudas ja varsti on jälle juurdekasvu loota. Pauli sõnul on tema toodetud liha hea magusa maitsega, sest on piimaga kasvatatud. Kes vana head paksu pekki otsivad, peavad Kärneri talu üles otsima.

Majapidamine on suur ja Paulilgi on töökäte puudus, ise kõike lihtsalt

ei jõua. Hea, et naine suure töö eest putku ei pista, rõõmustab mees. Niisama pensionipõlve ei viitsi ka pidada, kohe läheb suurem sõnnikuhoidla ehitus lahti. Ettevõtlikul mehel on plaanis ka juustutootmine käivitada, aga milal jõuab, seda veel ei tea.

Agronoomi haridusega mees võttis isa talu üle täpsipisi, kuigi noorest peast pidas ta rohkem lugu palgatööst. Vahel võtab talunik ka mõned päevad jõude, kindlasti vallapäevade ajal. Samuti on huvitav käia talunike üritustel, näiteks Jänedale ja Paunveresse.

Vald võiks talunike väljasõite tihemini korraldada ja sellest ka kõigile huvilistele teada anda, annab Paul ametnikele soovitusi. Teisalt on ta peale tulekahju vallast antud eterniidiabi eest tänulik.

Muidugi on häda piima ja lihamüügi seadustega, aga seni kuni head kaupa tahetakse Paul tööpuudust ei karda.

Eeliselts mahemees mürki ei söö

sub ennast ära tänu suurematele toetustele, räägib agronoomi haridusega mahemees.

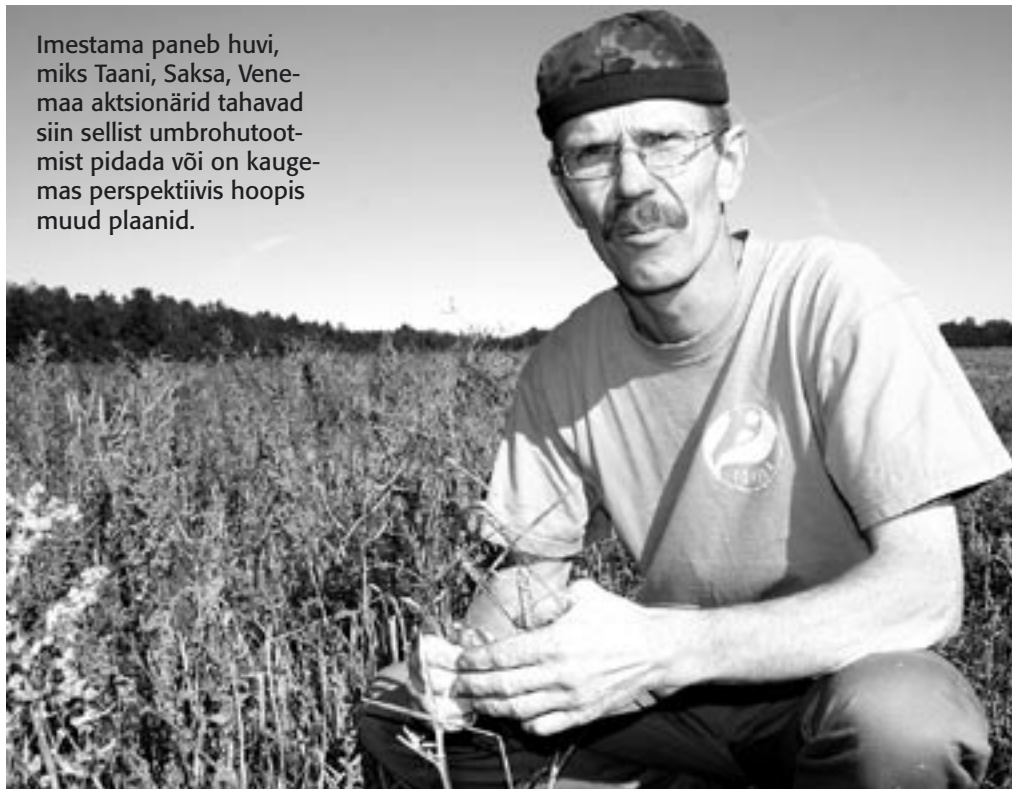
Kõige raskem on ikka umbrohtudega võitlemine ja siin aitab ainult mullaharimine ja viljavaheldus. Kadedust ta naabrite umbrohupuhaste põldude suhtes ei tunne, sest mürgid maksavad ju raha. Kõrvaltvaataja võib arvata, et naabripõldude omanikke just ei rõõmusta umbrohuseemneid levitavad mahepõllud.

Eelmisel aastal õnnestus Tõnol kaera Taani söögiviljaks müüa. Maade rentimisega mahemehel muresid ei ole ja perspektiivis on plaanis firmale maid juurde osta.

Tõstamaa vallas on ettevõtjana normaalne elu, kui on abi vaja olnud siis on saadud ka, arvab mees.

Puhkuse ajal köpitseb Salu oma majapidamises.

Imestama paneb huvi, miks Taani, Saksa, Venemaa aksionärid tahavad siin sellist umbrohutootmist pidada või on kaugemas perspektiivis hoopis muud plaanid.

Terje ja Aldo ilusad vilja- ja rapsipõllud

Agronoomi haridusega Terje Väärtmaa teab täpselt - kuhu, millal ja mida külvata.

Suvel korraldab ta õigeaegse hoolduse põldudel ja viljalõikuse ajal juhatab küpse põllu kätte. Ka ei pea ta paljuks elukaaslase Aldo Aru suure kombainiga kaasa sõita, nii saab täieliku ülevaate iga põllu saagikusest.

Koos Aldoga alustati Varbla kandis kahekümnest hektarist, praegu on vilja all ligi 500 ha maad, tubli pool sellest Tõstamaa vallas.

Paraku on nii, et kui tahad viljakasvatusest ära elada ja ka korralikku tehnikat omada siis vähemaga ei tule lihtsalt välja. SAPARDI programmi abil muretseti julgelt tehnikat ja praegusel hetkel on kogu tehnika külvikust kombainini uus.

Varblas asuvat viljakuivatit renoveeriti hiljuti parema kvaliteedi saamiseks. Kõige tähtsam on Terje sõnul kvaliteet, ei ole mõtet töötada töö tegemise pärast.

Praegu müüakse nisu, toiduviljana ning oder ja herne lähed jõusöödatehastele. Raps ostetakse kokku õlitööstusesse.

Omal moel läbi liisingute ja tarnelepingute on põllumees orjaseisuses. Loomulikult on kogu aeg hirm, et kas ilmataat jagab viljakasvatajale õnne, sest tubli viiskümmend protsenti tulevasest saagist sõltub just ilmast. Iseasi, kui ise oled mõne rumala vea teinud.

Põld peaks Terje meelest nägema välja ilus ja muidugi andma ka korraliku saagi - see oleks ideaalne. Selleks, et seda saavutada peab olema teadmisi ning oskusi ja mis seal salata, mida ilusam põld seda rohkem on sinna raha maetud, mõtiskleb agronoom.

Kulud taimekaitsevahenditele, väetistele ja kütusele on paari viimase aasta-ga mitmekordistunud, kurdab Terje. Eks see töö ole paras

närveldamine: kevadel pabistad, et saagile alusepanijat niiskust mullas piisavalt oleks, suvel jälle, et jõuaks kiiresti kõik pritsimised teha ja sügisel ei tohi koristusega hilineda, sest muidu on suured koristuskaod, seletab Terje.

Abikaasa Aldo rekord kombainiroolis on 25 tundi järjest, lihtsalt ilmaennustus lubas vihma.

Tõelist mõruks teeb Aldo meele mahetaluniku ohaka-põld, sest soe lõunatuul lennutab sealt kohale hulga umbrohuseemneid ja see on lihtsalt ebaõiglane. Siin tahaks peremees küll valla abi, et umbrohuväljadel korda luua.

Mahetootmisel on vaja eriti targalt põldu harida ja hooldada, et saada umbrohu-vabamat saaki, on Terje asja uurinud.

Teine suurem mure on rendimaadega, Aldo sõnul kulub kolm kuni neli aastat, et põld umbrohu-st puh-taks ja siledaks saada ning kui sellega on korras teatab maaomanik, et on maa ära müünud, ei aita siin rendilepingudki, hetkel kasutatakse ligi 250 ha rendimaid.

Hoolimata riskist hävida, tahavad Terje ja Aldo seda tööd, mida nad oskavad, hästi ja kaua teha, sest maaelu on neile hingelähedane. Aldole lihtsalt meeldib vaadata ilusat voogavat viljapõldu.

Puhata saab kevade poole talve, aga muudel aegadel meeldib Terjele ja Aldole koos lastega rattamatka-del käia.

Terje ja Aldo sõnul jäi tänavune rapsisaak veidi nigelaks.

Detailplaneeringute algatamised

□ Tõstamaa Vallavolikogu algatas 15.09.2006.a. istungil otsusega nr. 69 Tõstamaa vallas Kastna külas asuva 56228 m² suuruse Jaanuse maaüksuse detailplaneeringu. Detailplaneeringu eesmärgiks on maaüksuse jagamine kaheks krundiks, ehitusõiguse ja hoonestuse tüübi määramine ning maade sihtotstarvete muutmine.

□ Tõstamaa Vallavolikogu algatas 15.09.2006.a. istungil otsusega nr 70 Tõstamaa vallas Kastna külas asuva 4,76 ha suuruse Suure-Rohtaia ja Väikese Rohtaia maaüksuste detailplaneeringu. Detailplaneeringu eesmärgiks on maaüksuste kruntideks jagamine (krundi minimaalseks suuruseks on 1 ha) ja sellega seoses maa sihtotstarbe muutmine.

□ Tõstamaa Vallavolikogu algatas 15.09.2006.a. istungil otsusega nr 71 Tõstamaa vallas Kastna külas asuva 5,71

ha suuruse Vahtra maaüksuse detailplaneeringu. Detailplaneeringu eesmärgiks on maaüksuse kolmeks ehituskrundiks jagamine, ehitusõiguse ja hoonestuse tüübi määramine ning maade sihtotstarvete muutmine.

□ Tõstamaa Vallavolikogu algatas 15.09.2006.a. istungil otsusega nr 72 Tõstamaa vallas Männikuste külas asuva 2,17 ha suuruse Kõõssa-Ville maaüksuse detailplaneeringu. Detailplaneeringu eesmärgiks on maaüksusele ehitusõiguse ja hoonestuse tüübi määramine ning maa sihtotstarbe muutmine.

□ Tõstamaa Vallavolikogu algatas 15.09.2006.a. istungil otsusega nr. 73 Tõstamaa vallas Ermistu külas asuva 14,2 ha suuruse Mätta maaüksuse detailplaneeringu. Detailplaneeringu eesmärgiks on maaüksuse 8 krundiks jagamine ning maade sihtotstarvete muutmine.

Sügisene vaarikaima Tõstamaa koduaias.

112 ANNAB TEADA

□ 2.07.06 kell 12.43 tuli Lääne-Eesti häirekeskusele teade, et Tõstamaal Nooruse 1-15 korterist tuleb suitsu. Kohale jõudes selgus, et korteri omanik oli kodust lahkudes pannil koos kalapulkadega pliidiile unustanud.

□ 8.07.06 kell 14.36 tuli teade kulu ja pinnase põlengust Tõstamaal, Raba tänaval. Ilmselt traktori summutist tulnud sädemetest oli süttinud teeäärne kulu ja pinnas.

Kuna sellel ajal olid ilmad ikka väga kuivad, levis tuli väga kiiresti. Ohtu sattus lähedal olnud elumaja ja saeveski. Metski oli sealt ainult sajakonna meetri kaugusel.

Tuli oli pugenud nii saeveski lähedal olnud saagimisjääkide kuhilasse, kui ka turba hunnikusse. Päästjad

nägid kurja vaeva tule kustutamisel.

Siinkohal tahaks tänada kohalikke ettevõtjaid, kes meile rasketehnikaga appi tulid. Madis Martson oli abiks suure veetsisterniga, Margus ja Janek Tuulmees olid samuti abiks ekskavaatoriga, Aivar Männamäe aitas puidutõstukiga.

Ilma nende meeste abita oleks kahjutule kustutamine ikka väga kaua aega võtnud. Mehed aitasid oma tehnikaga tuld kustutada tasu nõudmata mis on tänapäeval eriti tähelepanuväärne.

Küsimuse peale, palju masintunni eest tuleb päästeasutusel raha välja käia, ütlesid nad lihtsalt, et kui on võimalik, siis tuleb aidata ja mine tea, millal endal häda

käes. Veelkord suurimad tänud neile.

□ 12.07.06 põles kulu Seliste külas. Õnneks põles vaike ala ja kohalikud inimesed said tulest ise kähku jagu.

□ 16.07.06 põles metsaalune Tõstamaa kaupluse taga. Tuli õnneks suuremat kahju ei tekitanud.

□ 18.07.06 kell 14.29 tuli teade kulu põlengust Vanamatsi teeäärest. Tuli kustutati.

□ Samal päeval kell 17.29 teatati järjekordsest kulu põlengust. Seekord poles elektriliini alune maa Rädi külas. Ilmselt oli tuul traadid kokku löönud ja lühisest tekkinud sädemed kulu süüdanud.

□ 3.08.06 kell 14.35 kustutati üks prahihunnik Tõstamaa alevikus.

□ Sama päeva õhtul oli avarii Seliste külas. Kokku olid põrganud sõiduautod Honda ja Toyota. Õnnetuses said vigastada kõik autodes viibinud isikud. Osa kannatanuid tuli viia kiirabiga Pärnu haiglasse, teised aga lasti kodusele ravile. Süüdi oli selles õnnetuses purjus Honda juht, kes kaldus oma sõidukiga vastassuuna vööndisse.

□ 13.08.06 kell 15.02 teatati pilliroo põlengust Kastna külas. Kahjutuli kustutati.

Kätte on jõudmas kütteperiood. Inimesed, kellel on ahikütttega majad, oleks viimane aeg tahmatööd ära teha.

Õnnetustevaest sügist kõigile.

Mait Tõstamaa
pitsumajast

Teatrielamus "teiselt poolt"

Tahaksin rääkida sellest, kuidas ma Pärnu vangimajas teatrietendust vaatamas käisin.

Kindlasti tekib küsimus, et kuidas ma sinna sattusin, kuna sellist üritust pole kuskil reklaamitud?

Loomulikult tutvuse kaudu!

Etendus toimus septembrikuu eelviimasel päeval ning pidi algama kell 15. Kuna aga koht ja näitlejad olid pisut ebatraditsioonilised, siis paluti publikul vähemalt pool tundi enne õiget aega kohale tulla.

Pea tunnistama, et mul oli väike sabin sees, sest tegu oli ikkagi kinnipidamisasutusega ja eks ole ju sel teemal ka teleseriaale vaadatud (nt „Pahad tüdrukud“).

Vangla ukse taha jõudes nägin enda üllatuseks lisaks noorukestele tudengitele ukse taga kaht omakandi prouat, kes olid samuti või-

malust kasutades teatrietendust vaatama tulnud.

Vangimajja lasti külatajaid sisse viie kaupa, sees võttis valvur oma kätte pildiga dokumendi ning käskis asjad panna kappi hoiule (sh nii võtmed, mobiiltelefonid kui kõik muu, mis ülearu oli).

Seejärel juhatati kõik inimesed „teatrisaali“.

Etenduseni oli natuke aega ning selle aja sees oli meil hea võimalus tutvuda kinnipeetavate tehtud maalide, graafika ning muude kunstiteostega.

Mitmeid töid vaadates tekkis küsimus, et miks nende autori nimi ei figureeri kuskil avalikkuse ees koos ülejäänud tuntud eesti kunstnikega? Ent tõenäoliselt on seal omad põhjused, millest ma hetkel pikemalt kirjutama ei hakka ega oskagi...

Enne etenduse algust vabandas nende juhendaja Alex Trope, et näitlejad ei

ole professionaalid, näiden-dit etendatakse üldse alles teist korda ning nii suurele publikule (umbes 35 inimest) esimest korda.

Esimesed kümme minutit tundus näitemängu jälgides, et tegemist on jandiga, ent endalegi märkamatuks hakas inimeste loole kaasa elama unustades nii ümbruse kui sellegi, et tegu pole päris näitlejatega.

Tõenäoliselt tundsid samu emotsioone teisedki publiku hulgast, sest siit-sealt kostus naerupahvakuid ja mõne episoodi juures hoiti isegi hinge kinni.

Kordaläinud vaatamängu tõendati tugeva aplausi ning kiidusõnadega nii osatäitjatele kui Pärnu Vangla huvijuhile Alex Tropele, kes ise samuti etenduses kaasa löi. Lisaks sellele oli kohal näidendi autor Jaan Aitaja, kes jäi etendusega väga rahule, kuigi ei saanud mainimata jätta, et suur osa tekstist oli esinejate väljamõeldis.

Mis seal ikka, sooviti poistele edu ja uusi kohutumisi, mille peale üks noormeestest porises, et ega ta siia jääda kavatse... No muidugi, publik oli jälle unustanud!

Arutamist - mõtlemist jätkus mulle veel terve kodutöö ning loodan väga, et need andekad noored vabadust hindama õpiksid (nagu nad oma kunstiteostes väljendasid ja mõni kohalolijatest ka otseõnu väljendas) ega pea enam kunagi istuma suletud uste taga.

Soovin, et nad võiksid esineda ja näidata oma töid ja oskusi edaspidi tunduvalt suuremale publikule ning väljaspool piiravaid müüre.

Samuti tänud andekate noorte juhendajale, kes on tahtnud ja jaksanud neid noori innustada ja motiveerida tegema midagi, mis pakub rõõmu teistelegi.

Teatrielamusi käis saamas, **Eve Käär**

Arno ja Elvi Manija küla Silla talust on kartuleid kasvatanud ikka igal aastal. Muidugi pole aastad vennad ja teinekord võtab sügisene tõusuvee viimsegi mugula. Sellel aastal said nad aga rekordsaagi kartuleid. Kevadel osteti Kõimast kaks kotti uut ja tervet kartuliseemet Milva ja sügisel saadi 30 mõrtsi ilusat suurt kartulit. Tegemist on tõeliselt maheda talukartuliga, sest keemiat saarel ei kasutata. Saarerahval tervikuna oli kena kartulisaak. Pildil näitab pererahvas ühte hiidkatulitest.

Kuidas moos saia
sisse sai?

Lapsed tegid saia

□ Lasteaia õppekavas on oktoobri teine nädal leivapäev. Oleme leiba degusteerinud, söönud erinevaid leivast valmistatud toite, teinud koos lastega võileibu ja leivatorti. Eesmärgiks ikka õpetada leiba austama ja armastama.

Kuna lähedal leivatööstust ei ole, tuli sel aastal ettepanek minna külla kohaliku leivakonditri Hellele. Tema tööpäev on selleks ajaks juba seljataga, kui meie alles ärkame. Leppisime kokku, et reedel tuleb ta uuesti tagasi ja teeb koos lastega saiaakesi.

Mahutasime oma suure pere hea lõhnaga väikeses ruumi kuidagimoodi ära. Ametinimetus "kondiiter" ei jäänud kuidagi meelde, pagarit teadsid aga paljud.

Tädi Helle näitas põnevaid masinaid. Ühega segatakse tainast, teisega saab mune vahustada.

Suur kausitais tainast oli-

gi juba kerkinud. See valati jahusele lauale ja rulliti lahti. Vahele pandi toasooja võid, rulliti veelkord ja lõigati nelinurkadeks. Iga nelinurga peale pandi tortsuke keedist.

Küsimusele: "Kes tahab tainast proovida?" tuli vastuseks "mina, mina, mina". Iga laps, kes soovis, sai ise lehesaiale sakid äärde vajutada. Kadril oli peas aga ehtne valge pagarimüts.

Plaadile asetatud saiad määrati munaga ja pandi soojale kohale kerkima. Lapsed läksid vahepeal metsa jooksuma. Kui tagasi jõuti, oli esimene plaaditais küpsenud.

Küll need omatehtud saia-kesed olid ilusad, kohevad ja pruunid, ning lõhnasid nii ahvatlevalt. Soojad saidad ladus kondiitritädi karpi, puistas tuhksuhkrut peale ja andis meile õhtuooteks kaka - täiesti tasuta!

Suur, suur tänu! Saiad olid väga maitsvad!

Aita Lind

Käisime lastega Kavarus ja tegime väljanäitust

□ Oleme igal aastal sügise algust tähistanud väikese ekskursiooniga valla erinevatesse piirkondadesse.

Sel aastal sõitsime Kavarusse.

Buss oli kokkulepitud kel-laks lasteaia väravas ja reis võis alata. Enne Selistet ei näinud aga enam udu tõttu teeäärseid majugi.

Pean siinjuures mainima, et oma peaaegu 25 Tõstamaal elatud aasta jooksul pole mul varem õnnestunud Kavarus käia.

Onu Ando poetas meie 43 mudilast ja 11 täiskasvanut sadamasse suunduva tee otsas maha ja pärast mõnesaja meetri kõndimist olimegi paadikuuri juures.

Meid ootasid juba Annika vanemad ja Kaarel-Andrese ema. Varsti saabus ka küla-vanem Elsa Rand.

Korruga oli kogu mereäär sagimist täis. Kõigepealt uudistasime vannis ujuvaid

kalu, siis meelitas tädi Sirje lähemale lihavedel. Lehm näeb ju praegusel ajal laps suhteliselt harva, pealegi tundusid nad hästi rahumeelsed olevat.

Annika isa Agu korraldas lastele paadisõitu, ikka paat täis ja kiira-käära roogude sees looklevat kanalit pidi merre. Mahajääjad said linnutornist neile järele lehitada.

Udu ei mõelnudki kusagile kaduda. Ilmselt oli temalgi koos lastega lõbus olla.

Kõik, kes paadisõidult tagasi, said paadikuuri pilte joonistada. Kes joonistamisest tüdines, võis saapaviset harjutada, vanematel lastel õnnestus see päris hästi.

Lõpuks kostitas külaselts meid veel maitsvate võileibade, kommide, küpsiste, viinamarjade ja limonaadiga. Soe tunne jäi südamesse - olime oodatud külalised. Täname teid Elsa Rand, Agu Paal-

berg, Tuuli Paalberg ja Pille Kelgo-Mikk väga toreda vastuvõtu eest!

Tagasiteel käisime korra läbi ka Pootsi vaibakojast. Tädi Kairi lubas lahkelt punumiseks paelu võtta. Aitäh!

Tänavusel näitusel uhkel-dasid vigurkartulid ja -por-gandid, tohtu suur päevalill, kõrvits, mis kaalus 26 kilo, rõõmsavärvilised leht-peedid, suured punapeedid, palju seenesorte.

Nägime vahvaid dekora-tiivkõrvitsaid ja isegi oma-kasvatatud arbuusi, melonit ja viinamarju. Suur tänu kõigile osalejale.

Meil on ka toredaid küla-lisi käinud. Õpetaja Ene tõi lastele näha oma kilpkonna, Annika ema aga valge küüliku.

Soliidses eas kilpkonna-härra oli oma uue kodu üm-brusega tutvuma läinud ja ära eksinud. Omanikud olid õnnetus ja arvasid, et loom

on hukkunud. Õnneks leidis Jane ta Pootsi mõisa pargist üles ja toimetaskoju tagasi.

Küülik oli oma lasteaia-päevaga rahul, sõi puuris tal-le toodud rohtu, jõi pudelist tulevast torust vett peale ja talus vapralt laste sililutisi.

Tuhat tänu ka salapärasele õunaonule kes on meile toonud tasuta kümneid korvitäisi punapõskseid õunu. Laste toidulaud on selle võrra rikkam, arvestades tänavust õunavaest sügist.

Lõpetuseks on heameel selle üle, et peagu pooled vanemad maksavad juba lastevanemate tasu ülekandega.

Siinjuures palve: kuna tasutakse kolme erinevat summat tuleb need ka selgituses eraldi välja tuua. Näiteks 35 + 50 + 252. Põhjuseks on see, et õppevahendite tasu on noorem rühmas väiksem.

Aita Lind

lasteaia juhataja

Eakad käisid pealinna kaemas

27.septembril vuras bussitais Tõstamaa valla pensionäre pealinna poole ekskursioonile. Reis oli vallavalitsuse-poolne kingitus rahvusvahelise eakatepäeva puhuks.

Muljeid ekskursioonist kirjeldavad pr. Elli Teki ja abielupaar Meeri ja Ain Tilk. Esimene peatus oli Haabresti sotsiaalkeskuses.

Mis meelde jäi ja meeldis?

Töötas palju huvialaringe - vist üle kahekümne. Maja on ilus ja puhas, ruume palju. Selle kõige eest on hoolt kandnud ka Haabresti linnaosa vanem, meile tuntud dr. Vassiljev, kelle kohalolek tekitas reisitseliskonnas loomulikult teatud elevuse.

Keskuses töötab ka noortetuba, kuhu saavad tulla aega veetma ja tunde ettevalmistama need lapsed, kellel kodus ruumi ja vanemate tähelepanu napib.

Meile esines seniori- ja toolitantsurühm. Viimases saime meiega kaasa lüüa. Toolitantsust saavad osa võtta ka need inimesed, kelle jalg juba tõnts.

Kas panid ka midagi Tõstamaa jaoks kõrva taha?

Toolitantsust saavad osa võtta ka need inimesed, kelle jalg juba tõnts.

Tõstamaa vald kannab oma vanade eest hästi hoolt, aga võiks kaaluda lasteaia tühjade ruumide hulga sisustada ühe kohvitoa eakate seltskondlike ürituste läbiviimise jaoks (sünnipäevad, terviselõengud, laulu- ja luuleõhtud, kirjanduse tutvustamine, vallavalitsuse plaanid).

Järgmisena suundusime Toompeale.

Mis sellest tähtsast kohast meelde jäi?

Lossi õuel võttis meid vastu riigikogu liige Ela Tomson.

Sissepääsuks lossi pidime läbima turvakontrolli, mis oli meie jaoks huvitav kogemus.

Seejärel tõusime televiisorist nähtud trppidest üles. Peatusime kubermanguvalitsuse suures saalis.

Muljetavaldav oli saali mööbel ja suur käsitööna valminud põrandavaip. Lossi giid tutvustas maja ajalugu ja ruumide praegust kasutust. Tavainimesed ja ekskursioonid saavad ülevaate riigikogu saalist ajakirjanike rõdult. Olime meiega seal, kus pr. Ela Tomson tutvustas riigikogu saalis toimuvat.

Lossiruumide külastus lõppes väikeses kohvilauas. Nii mõnigi sai midagi südamele ära öelda. Samas ei unustanud pr. Tomson ka meelde tuletamast, et varsti tulevad riigikogu valimised.

Tänasime võõrustajat ja asusime teele suure kunsti-templi KUMU poole.

Milline oli esmamulje?

Esimene mulje bussist väljudes oli šokeeriv. Olime satunud nagu mingi Mart Laari punkri juurde. Ümberringi tühermaa ja ambražuure meenutavad ventilatsioonivad.

Teine mulje pärast maa-aluse käigu läbimist oli vapustav. Midagi nii suurt ja majesteetlikku poleks unes ka ette kujutada osanud.

Minu (Elli) meelest varjutab KUMU ehituslik osa selle kunsti, mis seal sees on. Eks ta üks eesti kunstiga eputamise koht ole.

Milline osa ekspositsioonist avaldas sulle erilist muljet?

Kuna aeg oli lühike ja ringkäik toimus ilma giidita, ei olnud võimalik eriti süveneda. Meeldisid eesti kunstnike maastikumaalid ja portreed. Huvitav oli ka "peade" tuba.

Kuidas jäid reisiga rahule? Kas selline üritus õigustas end vallavalitsuse kingituse-na eakate päevaks?

Jäime väga, väga rahule ja täname südamest kinkijaid.

Küsitles Efeline

Tänuavaldus

Hiljuti täitis meil 50-nes abieluaastapäev ja et see päev nii kauniks ja üllatuserohkeks kujunes, tahame südamest tänada Tõstamaa vallavalitsust ja Tõstamaa Maarja kogudust, erilised tänusõnad õpetaja Tiinale, organist Evile ja kellamees Liivile.

Erakordselt soe ja meeldiv oli vastuvõtt Varbla Puhkeküla kaunites ruumides - aitäh Marikale ja äärmiselt maitsvate toitade eest kärmetele köögineidudele.

Südamlik tänu kõikidele sõpradele ja sugulastele kes meid kaunite lillesülemite ja heade soovidega õnnitlema olid tulnud.

Tuhat tänu abi ja kaasaaitamise eest Õnnelale, oma lastele ja lastelastele ning headele sõbrannadele.

Linda ja Harald Järve

Tule Tõstamaa rahvamajja tantsima!

Laupäeval 21. oktoobril kell 21

TANTSUÕHTU

Muusikat teevad "Lõvipojad"

Piletiga võid võita väikese sügisese kingituse!

Piletid: eelmüügis Tõstamaa raamatukogus 30.- kr., samal õhtul 50.- kr.

Uus postmark - Betti Alver 100

□ Kolmapäeval 11. oktoobril 2006 andis Eesti Post välja Betti Alveri 100-ndale sünnipäevale pühendatud postmargi.

Betti Alver oli Eesti luuletaja, prosaist ja tõlkija. Betti Alver kodanikunimega Elisabeth Lepik sündis 23. novembril 1906. aastal Jõgeval.

1924. aastal lõpetas ta Tartu Eesti Noorsoo Kasvatuse Seltsi Tütarlaste Gümnaasiumi (praegune Mii-na Härma nim. Gümnaasium).

1924 -
1927.a. õppis
Tartu Ülikoolis
eesti keelt
ja kirjandust.

Värsse hakkas Alver avaldama 1931. aastal ning kujunes kiiresti silmapaistvaks luuletajaks.

Ta kuulus Arbujate kirjandusühitusse. Betti Alveri esikkogu "Tolm ja tuli" ilmus 1936. aastal.

Luuletaja teise kogu "Elu-

puu" käsikiri valmis 1934. aastal.

Kahel sõjajärgsel aastakümnel tegutses Betti Alver peamiselt tõlkijana. Temalt ilmusid Puškini poeemide tõlked ja "Jevgeni Onegini" eestindus (1964).

Luuletajana alustas Betti Alver taas kuuekümnendatel aastatel.

Valmistades trükiks ette oma valikkogu "Tähetund", kirjutas ta selle tarbeks uusigi luuletusi.

Tema järgmised luulekogud olid "Elu helbed" (1971),

"Lendav linn" (1979) ning "Korallid Emajões" (1986).

Alveri luulet on tõlgitud vene, poola, saksa, inglise, tšehhi, itaalia, soome, ungari jt. keeltesse.

Betti Alver suri 1989. aastal.

Tõstamaa Tuuled

Betti Alverile mõeldes

□ Kogu Betti Alveri luulelooming pakub suurt lugemisnaudingut, aga siinkohal peatun luuletusel "LEIB".

See luuletus on ood meie leivaviljale rukkile. Luuletaja jälgib oma värssidega kogu seda rasket tööd, mis algab külviga ja lõpeb terade kogumisega salve.

Minu lapsepõlves oli maaelu lõbusamaks sündmuseks rehepeks. Kogu küla lapsed jooksid juba kaugelt aurukatla suitsule vastu. Ja siis need loendamatud kuld kollased põhu kuhjad! Nende vahel oli nii tore peitust mängida.

Terad sahisevad vakka kuhi kerkib-lakka, lakka

Kõige vahvam oli aega

veeta ja tondijutte rääkida kuivatis terakuhilas.

Aur käib üles,
kolle huumab
elumahl nüüd
kivil kuumab
palavikus läitnud vere
sähvib silmis nagu pikne
võta roop ja sega teri
siis ei rikne
siis ei kidu
kesta varjus homne idu.

Alles täiskasvanuna adusin, kui raskelt tuleb leib meie lauale.

See teadmine on sisendanud ka sügava lugupidamise leiva vastu ja seda tunnet süvendab ka Betti Alveri luuletuse lugemine.

Efeline

TÕSTAMAA VALLAVALITSUS OTSIB

Tõstamaa vallavalitus kuulutab välja otsingu
Tõstamaa rahvamaja baariruumides (50 m2)

BAARITEENUSE PAKKUJA

leidmiseks

Teenuse pakkuja peab oma tegevusega toetama rahvamaja tegevust ja seal korraldada üritusi ning olema avatud rahvamaja poolt määratud kellaaegadel.

Pakkumine esitada Tõstamaa Vallavalitsusele kinnises ümbrikus, millele on märgitud „Rahvamaja baar“, hiljemalt 1. novembriks. Pakkumises näidata teenuse osutaja andmed, pakutavate teenuste kirjeldus, oma tegevusega rahvamaja tegevuse toetamise kirjeldus, võimalik ruumide remont ja inventari muretsemise, pakutav rendihind ja muu oluline info.

Info Tõstamaa vallavalitsus,
telef. 449 6180 või 506 1930

Laupäeval, 21. oktoobril

XXIII TÕSTAMAA JOOKS

pikkus 7,5 km, start kooli juurest kell 14.30, kirjapanek alates kell 13.30, osavõtumaks 15 krooni

Arvestus veteranide (NV alates 1971, MV 1966), täiskasvanute (N 1972-88, M 1967-88), A (1989-90), B (1991-92), C (1993-94), D (1995-96) vanuseklassides

LASTEJOOKS

1997 ja hiljem sündinutele, start kell 14.15, pikkus 700 m, osavõtumaksuta

KEPIKÕND

Start kell 14.30, raja pikkus 7,5 km

Saun, auhinnad parimatele, loosiauhinnad

TULE OSALEMA !

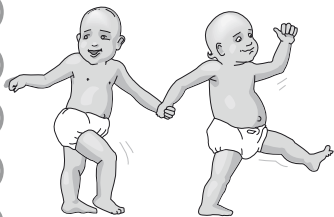
Avasin akvarellide näituse teemal
"Loodus, lilled, loomad"

Ootan kõiki vaatama Tõstamaa
kirikusse pühapäeviti 12 - 15 ja
kolmapäeviti 14 - 17
Maimu Valk

Oktoobrikuu hällilapsed

LILLI USSANOVA 97 Pootsi küla	AINO SIIG 72 Värati küla
ELIKONIDA METSA 92 Peerni küla	MAIRE KIIRATS 70 Tõstamaa alevik
LAURA KORNFELDT 92 Männikuste küla	MAIMO GUUTMANN 65 Tõstamaa alevik
JUHAN HANNUS 87 Lõuka küla	EVALD JÕGISU 65 Alu küla
ELLA RANDI 82 Lao küla	PILLE MARTSON 60 Tõstamaa alevik
ANDREI KASE 81 Päraküla küla	HEIKI KLAAS 60 Seliste küla
NIINA ALLIKAS 81 Tõlli küla	AVO VALDRE 60 Päraküla küla
LINDA MÄNNAMÄE 77 Ermistu küla	MANIVALD PÄSSA 55 Tõstamaa alevik
ANTI HEINLA 72 Lõuka küla	

*Lembe ja Madis
Veskimägil
sündis 30. augustil
tütar
Maarja-Helena!*

+

VASSILI ROŠKO
22.07.1960 - 16.09.2006

+

ELLEN LUBERG
24.12.1930 - 05.10.2006

KUHU MINNA

 Laupäeval, 28. oktoobril
Tõstamaa mõisas kell 19
**MÕISAROMANTIKA /
VÕRRATU KLAVESSIIN**
Corelli Consort, barok-
kansambel ajastu pillidel,
solist Imbi Tarum, klaves-
siin

*Juuksur puhkab 19. - 31. oktoobriini
Maniküür töötab endiselt
neljapäeviti kella 9 - 18
Erika 520 5991 Carmen 5663 1896*

OÜ SuFe
vajab koheselt
**KATLA-
OPERAATORIT**
Täiendav info
tel. 449 6036
või e-postil
sufe@tostamaa.ee